

РЕШЕНИЕ

№ 24125

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8166** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „П. Д. Т.“ –ЕООД – [населено място], представлявано от управителя П. Д., чрез адв. З. Н. от САК, срещу ревизионен акт /РА/ №Р-2222 1122 1002390-091-001/29.03.2023 г, издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и А. Г. Ч. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 950/11.07.2023 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Д "ОДОП"/ С., в частта с установените резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.03.2022 г., произтичащ от допълнително начислен данък добавена стойност /ДДС/ в общ размер на 4023.14 лв. по декларирани вътреобщностни доставки /ВОД/ и непризнат данъчен кредит по фактури за м.01.2022 г. и м.03.2022 г. в общ размер на 232.83 лв.

Жалбоподателят излага съображения, че оспореният РА е незаконосъобразен като издаден в противоречие с националното и общностното законодателство, както и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при събиране на доказателствата. Счита, че ревизиращите са обосנוвали извода си за липса на ВОД само с липсата на посочен точен административен адрес на доставка, независимо от събраните писмени доказателства, според които стоките - предмет на доставка, били получени в [населено място], Република Гърция. Оспорва твърденията на ревизиращия орган, според които в представените документи липсвала конкретизация на вида и на количеството на стоката, като сочи, че тези

данни се съдържали в процесната фактура. По установяването за непосочване на лицето, предало стоките в [населено място], както и изложените твърдения за свързаността между доставчика и получателя на стоки се сочи, че същите не били подкрепени с доказателства, поради което представлявали предположения. Обръща внимание, че процесната доставка била извършена за сметка на доставчика и нормата на чл.45, т.2, б „а“ от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ не намирала приложение в случая. Относно цитираната, както в РА, така и в ревизионния доклад проверка, извършена от гръцките власти по отношение на получателя на доставки „Autoparts Volos“ касаела период извън ревизирания, поради което била ирелевантна за спора. На следващо място е посочено, че ревизиращите органи не са взели предвид представеното удостоверение от СДВР, от което било видно, че служителят на „КТМ транспорт“ ЕООД е преминал границата с Република Гърция с МПС, посочено в ЧМР на датите, посочени в него. С жалбата се оспорва и непризнатия данъчен кредит по доставката от „Миле център Мако Груп“ ЕООД, поради липса на посочени фактически обстоятелства, наложили извода на органа, че стоката била използвана за дейност, различна от икономическата. Соочи, че с Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ са указани документите, изискуеми за удостоверяване на ВОД, а такива в случая са налице. Позовава се на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ и сочи, че представените ЧМР съдържат изискуемите от Конвенцията реквизити, а непопълването или неправилното попълване на отделни части от товарителниците не води до загуба на доказателствената им сила. Прави извод, че след като доставчикът разполага с редовни от външна страна ЧМР, същите удостоверяват условията на превозния договор. Цитира практика на СЕС. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки, според които в представените от жалбоподателя товарителници, в кл.24 е поставен печат за получател „Autoparts Volos“ и адрес, различен от посочения в кл.4. В този смисъл, изтъква като съществена липсата на информация, че стоките са достигнали до указаното в т.4 направление. Цитира съдебна практика, според която непопълнената кл. 24 с час и място на пристигане на стоката не удостоверява, че същата е получена. Поддържа твърденията за свързаност между жалбоподателя и дружеството получателят на процесните доставки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221122002390-020-001/12.05.2022 г. /л.22/ е възложено извършването на ревизия на „П. Д. Т.“ – ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.01.2022 г. до 31.03.2022 г. Заповедта е връчена на 18.05.2022 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с

чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 18.08.2022 г. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът на производството е продължен до 18.10.2022 г. За целта са издадени Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221122002390-020-002/15.08.2022 г. /л.24/, връчена електронно на 15.08.2022 г. Със Заповед № Р-22221122002390-023-001/31.08.2022 г., издадена от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, на осн. чл.34, ал.1, т.2 ДОПК, е спряно производството по извършване на ревизия на „П. Д. Т.“ – ЕООД, поради открита процедура по обмен на информация между Република България и Република Гърция с цел проверка на деклариранияте ВОД към „Autoparts Volos“ /л.26/, връчена електронно на 31.08.2022 г. Със Заповед № Р-22221122002390-143-001/17.11.2022 г. /л.28, издадена от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, на осн. чл.35 ДОПК, е възобновено производството по извършване на ревизия на „П. Д. Т.“ – ЕООД, спряно с горесцитираната заповед, като е определен срок за приключване на ревизията след възобновяването до 04.01.2023 г. Заповедта е връчена на ревизираното лице по електронен път на 17.11.2022 г. Всички заповеди по хода на ревизионното производство са издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С. /л.20/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221122002390-092-001/30.12.2022 г. /л.30/, връчен електронно на 04.01.2023 г. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Видно от раздел I, т.9 на РД, процесната ревизия е първа за спорния период и вид данъчно задължение.

Установената от ревизиращия екип дейност на жалбоподателя е търговия с авточасти и стоки за бита.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221122002390-040-001 от 18.05.2022 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221122002390-040-002 от 06.07.2022 г. В отговор са представени документи, обсъдени в мотивите на РД и РА.

I. Установено е, че за ревизирувания период „Панайотис Дженерал Трейд“ ЕООД е декларирало вътреобщностни доставки /ВОД/ към получателя „Autoparts Volos“, EL801548966, Гърция, за което е издало фактури №10...134 от 29.03.2022 г., №10...131 от 03.03.2022 г., №10...132 от 16.03.2022 г., №10...133 от 23.03.2022 г. Доставките са с предмет – различни резервни части и консумативи за автомобили, както и кранове за чешма. Във всички фактури е отразено, че плащането е извършено по банков път.

Извършена е насрещна проверка на „КТМ Транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /със старо наименование „Димитров транспорт 2020“ ЕООД/. В писмените обяснения, провереното дружество е декларирало, че притежава лиценз за международен превоз на товари за чужда сметка или чрез възнаграждение № 21930, валиден до 08.03.2030 г. Към представената документация са приложени 4 броя международни товарителници СМР към фактура № [ЕГН]/31.03.2022 г.; копие от СУМПС на шофьора; справка за преминаване на ФКПП К. от Гранична полиция по дати; талон от КАТ на товарен

автомобил С.; КАТ на товарен автомобил С.; фактури за наем на товарни автомобили С. и С., в които е отразено, че плащанията са извършени по банков път; договори за наем на товарни автомобили С. и С.; фактури за гориво на съответните процесни курсове по дати – 4 на брой; доказателства за платени пътни такси за м. март 2022 г. на територията на Република Гърция – Е. П., направени в брой. На ревизиращият екип са представени и 4 броя ЧМР с изпращач „Панайотис Дженерал Трейд“ ЕООД и получател „Autoparts Volos“, EL801548966, Гърция: ЧМР от 03.03.2022 г., МПС С.; ЧМР от 16.03.2022 г., МПС С., ЧМР от 23.03.2022 г., МПС С.; ЧМР от 29.03.2022 г., МПС С.. От представеното удостоверение от СДВР, издадено на 27.05.2022 г. е установено, че Ц. Е. Ц. е преминавал през ГКПП на Република България на датите на ЧМР-тата – 03.03.2022 г., 16.03.2022 г., 23.03.2022 г. и 29.03.2022 г. От представената в хода на ревизията фактура №[ЕГН]/31.03.2022 г., издадена от „Димитров транспорт 2020“ ЕООД на „Панайотис Дженерал Трейд“ ЕООД, с данъчна основа в размер на 415 лв. и ДДС в размер на 83 лв. е установено, че се касае за транспортни услуги, като плащането в брой е извършено на 02.06.2022 г.

В хода на ревизията е приобщен получен отговор от администрацията на Гърция за „Autoparts Volos“, референтен № VAT BG 037016 EL гтгг 20220628 AF RI, в който било посочено, че номерът на гръцкото дружество ще бъде deregистриран от ВИЕС след извършена ревизия от гръцките данъчни власти. В същото било посочено, че на 15.07.2022 г. , гръцките данъчни власти изпратили електронно уведомление до гръцкото дружество, за да представи счетоводни и данъчни данни. На 08.08.2022 г., гръцките власти извършили проверка на място, на декларирания от дружеството адрес “Kassaveti 48-5038221-VOIOS адрес, при която установили, че декларираният адрес не кореспондира с реалния адрес. На адресът имало жилищен блок, нямало табела на дружеството, никой не знаел за него. До дружеството било изпратено второ писмо от гръцките данъчни власти, на което отново не бил получен отговор, поради което щели да пристъпят към deregистрация на ДДС номера на „Autoparts Volos“.

В РД са изложени данни за свързаност между управителите на двете процесните дружества, като е посочено, че П. Д. – управител на „Панайотис Дженерал Трейд“ ЕООД е син на управителя на „Autoparts Volos“ – С. Д..

При тези факти и обстоятелства ревизиращият екип е оспорил реалността на фактурираните ВОД. Този извод е формиран, след като е приел, че в представените в хода на проверката документи е посочено, че стоките са получени в [населено място], Гърция, но не бил конкретизиран точен адрес. На следващо място не били посочени вид и количество на стоките, а били цитирани само номерата на фактурите. Липсвало име на лицето, предало стоката. Посочено е, че във всички потвърждения като получател бил отбелязан С. Д. – баща на П. Д., поради което приел, че е налице свързаност на дружествата. На следващо място, ревизиращият екип посочил, че не били представени доказателства за предаване на стоките на лицето, което ги е транспортирало – Ц. Ц., поради което е счел, че е налице нарушение на чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС. Посочено е, че стоките, обект на ВОД не се намирали при ревизираното дружество, което означавало, че били продадени на територията на Република България, за което е дължимо ДДС в размер на 20%. ДДС е начислено върху данъчна основа в размер на 20 115.70 лв. /стойности по 4 бр. фактури, издадени от „Autoparts Volos““, като е определено в размер на 4023.14 лв., на осн. чл.86, ал.1 и ал.2, вр. с чл.66, ал.1 от ЗДДС.

II. При тази фактическа обстановка, ревизиращият екип преценил, че на „Панайотис

Дженерал Трейд“ ЕООД не се следва право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/31.03.2022 г. с данъчна основа от 415 лв. и ДДС в размер на 83 лв., издадена от „КТМ Транспорт“ ЕООД, тъй като не са налице предпоставките на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, а именно не е доказано реалното извършване на транспортни услуги по маршрут С. – Гърция.

Ревизиращият екип е приел и че не се следва право на данъчен кредит и по фактура №[ЕИК]/26.01.2022 г. с данъчна основа в размер на 749.17 лв., начислен ДДС в размер на 149.83 лв. и предмет на доставка – „абсорбатор“, издадена от „Миле център макс груп“ ЕООД. В мотивите е посочено, че предметът на доставката по цитираната фактура не е свързана с икономическата дейност на лицето, поради което не били налице условията за упражняване на данъчен кредит, предвид ограниченията на чл.70, ал.1, т.2 ЗДДС.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221122002390-091-001/29.03.2023 г. /л.38/, издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 20.04.2023 г.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С.. Във връзка с оспорването е постановено Решение № 950/11.07.2023 г., с което е РА е потвърден в частта с установените резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.03.2022 г., произтичащ от допълнително начислен данък добавена стойност в общ размер на 4023.14 лв. по декларирани вътреобщностни доставки и непризнат данъчен кредит по фактури за м.01.2022 г. и м.03.2022 г. в общ размер на 232.83 лв. За м. 02.2022 г., поради липса на корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС, жалбата като недопустима е оставена без разглеждане, на осн. чл.88, ал.1, т.3 от АПК и производството е прекратено в тази част.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-00-160/27.07.2023 г., подадена чрез Д „ОДОП“ – С. до АССГ.

По делото е назначена Съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно.

В заключението на ССЧЕ, вещото лице е посочило, че при анализ на констатациите на ревизиращите стр.14 и стр.14 от РД, е установило, че във връзка с декларираните ВОД от „ПАНАЙОТИС ДЖЕНЕРАЛ ТРЕЙД" ЕООД са представени товарителници, при анализа на които е видно, че превозвач от България до Гърция към клиента „AUTOPARTS VOLOS“ LTD е „КТМ ТРАНСПОРТ" ЕООД /с предишно наименование до 08.06.2022 г. „ДИМИТРОВ ТРАНСПОРТ 2020" ЕООД.

Приложени са освен 4-те товарителници /ЧМР/, (л.110-111 от делото) също и Потвърждения за получени стоки от „AUTOPARTS VOLOS“ MIKE (л.118-123 от делото). Представен е и Договор за превоз на товари от 01.09.2020 г. за превоз на товар по заявка на товародателя, съгласно конкретна поръчка /заявката може да бъде дадена и по телефона/.... , на л.154 от делото. Посочено е, че към всяка инвойс-фактура, издадена от жалбоподателя и получател гръцкия контрагент са налични международните товарителници с вписани данни за съответното МПС - С. и С., товарен пункт: 148 T. S. S., BG 1303 S. B. и посочен разтоварен пункт: NEOHORODAS OREOKASTOU 54500 DIMOS KALLITHEAS THESSALONOKIS - GREECE, като е записано и общото тегло в кг. на процесните стоки, кореспондиращо с посоченото в инвойс – фактурите. От приложените Потвърждения, експертизата

установява, че в същите е посочено, че „с настоящото се потвърждава, че, стоките закупени от жалбоподателя, посочени във конкретната цитирана фактура (№.../дата....) са пристигнали на адрес на получаване: T. in country Сгеесе, на еди си коя дата, с посочен вид на превозното средство и рег.№, а във всяка инвойс фактура е посочена всяка конкретна стока като вид и количество, което общо количество е записано и в самите Товарителници/ЧМР, както е описано по-горе. По този въпрос, вещото лице е посочило в „забележка“, че „от чл.45, ал.2, б. а) от ППЗАЛС, е видно, че „документи, удостоверяващ извършването на вътреобщностна доставка на стока е: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя...". В този смисъл, експертизата сочи, че в случая Потвърждението не е било задължително за издаване, тъй като транспортът е бил за сметка на жалбоподателя, а не на получателя и е издаден като един допълнителен документ.

По констатациите, отразени на стр.17 и стр.17 /гръб/ от РД, Експертизата установява, че в представените потвърждения за получаване на стоките е записано, че долуподписаният Stefanos Tzoanos, действащ от името и за сметка на лицето посочено по-горе с настоящото потвърждава, че стоките закупени от дружеството-жалбоподател с посочен конкретен № на фактура и дата на същата са пристигнали на територията на Thesaloniki in country Сгеесе, на съответната дата, като е посочен и вида и марката на превозното средство и неговия регистрационен №. Вещото лице е установило, че видът и количеството на стоките са подробно записани във всяка инвойс фактура, като общото количество от фактурата съответства и на общото записано количество стоки в съответното ЧМР (товарителница). Експертизата не е изследвала дали са данни за склад на гръцкото дружество, тъй като не е имало такава поставена задача. В представените ЧМР е вписан адрес на товарен пункт, както и разтоварен пункт.

Вещото лице е установило, че дружеството жалбоподател прилага двустранна форма на счетоводно записване, като счетоводната му отчетност е изготвена в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Финансовите отчети са изготвени в съответствие с изискванията на основните счетоводни принципи. Счетоводното отчитане на дружеството се осигурява чрез използване на програмен продукт „Бизнес навигатор“, а складовата програма е „Микро инвест“. Счетоводството на дружеството се извършва от счетоводна къща „Бил Акаунтинг“ ЕООД. От представените оборотни ведомости и главна книга за ревизирувания период е установено, че стопанските операции по движение на стоката са осчетоводявани чрез счетоводна сметка 304 /стоки/. Посочено е също, че *„видно от процесния ревизионен доклад (стр. 4, ред 2), самият орган по приходите, констатира, че жалбоподателят не е извършил нарушения на счетоводното законодателство, а именно: „Констатирани нарушения на счетоводното законодателство: При ревизията не са констатирани нарушения“.*

На следващо място е посочено, че при извършеното проследяване на стоковия поток при жалбоподателя е установено, че е налице сходство между стоките, използвани за извършване на последващи доставки от

жалбоподателя към „Auto Volos“ и стоките, получени от българските контрагенти на дружеството. Установено е, че са налице разплащания по доставките от българските контрагенти („Сълюшънс 2022“ ЕООД) на жалбоподателя, като в случая плащанията са извършени по банков път. Експертизата установява, че са налице и разплащания по последващите доставки от жалбоподателя към „Auto Volos“, извършвани по банков път.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, същата е допустима.

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при несъобразяване с материалния закон.

Предмет на съдебен контрол е РА само в потвърдената му част, а именно в частта с установените резултати по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период м.03.2022 г., произтичащ от допълнително начислен данък добавена стойност в общ размер на 4023.14 лв. по декларирани вътреобщностни доставки и непризнат данъчен кредит по фактури за м.01.2022 г. и м.03.2022 г. в общ размер на 232.83 лв.

За да бъде доказано осъществяването на ВОД е необходимо да се установи кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, редакция в сила от 01.01.2020 г., а именно: предмет на доставката са стоки; доставчикът е регистриран по ДДС в България към датата на данъчното събитие; получателят е регистриран за целите на облагането с ДДС в друга държава членка на ЕС към датата на данъчното събитие и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика; доставката е възмездна; стоката е транспортирана от територията на страната до територията на другата държава членка; доставката е отразена от доставчика във VIES декларация.

По силата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка. Предпоставките за прилагане на нулевата ставка са посочени в чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, редакция в сила от 01.01.2020 г. Видно от текста на разпоредбата, доставчикът следва да разполага алтернативно със следните доказателства:

т. 1. Документи за доставката, определени с ППЗДДС;

т.2. Документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2018/1912 на Съвета

от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение /ЕС/ №282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

С текста на чл. 45а от Регламент 2018/1912 е въведено доказателствено правило, което дава определена степен на правна сигурност на доставчика, който за целта следва да разполага най-малко с две непротиворечащи си доказателства, издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице. Съгласно §3 от Регламент 282/2011 за доказателства за изпращането или превоза се приемат транспортни документи /товарителница, коносамент и др./, както и визираните в §1 непротиворечащи си доказателства. Като такива са посочени застрахователни полици, банкови документи, официални документи, издадени от публичен орган, например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоката в държавата членка на местоназначение или разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение. При наличието им доставчикът може да се позове на оборимата презумпция за осъществен ВОД, като в този случай тежестта за оборването ѝ е на ревизиращия екип.

Съдът намира за необоснован извода на ревизиращите органи за липса на доказателства за реално осъществени ВОД, тъй като не бил конкретизиран точен адрес. Видно от приетата по делото ССЧЕ, към всяка фактура, издадена от жалбоподателя и получател гръцкия контрагент са налични международните товарителници с вписани данни за съответното МПС - С. и С., товарен пункт: 148 T. S. S., BG 1303 S. B. и посочен разтоварен пункт: NEOHOROUDAS OREOKASTOU 54500 DIMOS KALLITHEAS THESSALONOKIS - GREECE, като е записано и общото тегло в кг. на процесните стоки, кореспондиращо с посоченото в фактурите. Отделно от горното, експертизата е установила, че видът и количеството на стоките са подробно записани във всяка фактура, като общото количество от фактурата съответства и на общото записано количество стоки в съответното ЧМР (товарителница), което установяване не кореспондира със заключението на РД, прието с РА, че не били посочени вид и количество на стоките, а били цитирани само номерата на фактурите.

По отношение на посоченото в РА нарушение на чл. 45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС, поради липса на доказателства за предаване на стоките на лицето, което ги транспортирало Ц. Ц., съдът счита същите за неоснователни по следните съображения:

При представянето на документи, посочени алтернативно с разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от ППЗДДС, доказателствената тежест за удостоверяването на ВОД е за жалбоподателя, в качеството му на доставчик. За целта лицето следва да разполага с документи, както следва: т. 1 - фактура за доставката, в която да е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; т. 2 – документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Документите по т. 2 са в зависимост от това кое е лицето, извършило транспорта и за чия сметка. В случай, че транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя, чл. 45, т.

2. б. „а“ от ППЗДДС, доставчикът следва да представи транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи че стоките са получени на територията на друга държава членка. В писменото потвърждение задължително се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. В случай, че транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика – чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, следва да се представи транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка. В този смисъл е и практиката по адм. дело № 8762/2023 г. на Върховния административен съд на Република България.

Видно от доказателствата по преписката, в случая е налице хипотезата на чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, предвид представените от жалбоподателя фактури за транспортни услуги, издадени от „КТМ Транспорт“ ЕООД.

От събраните по делото доказателства се установява, че транспортът по доставките е осъществен от трето лице - „КТМ Транспорт“ ЕООД за сметка на доставчика въз основа на представени договори за превоз на товари. Представени са регистрационни табели на МПС, фактури за наем, фактури за транспортни услуги и банкови извлечения за плащането им. Видно от представените товарителници към всяка от издадените фактури, не е налице нередност при попълването им. Представените ЧМР съдържат подписи и печати, положени от изпращача и превозвача. Във всички международни товарителници в кл.16 е поставен печат на превозвача и е посочен номер на превозното средство, попълнени са кл. 22 – изпращач, кл.23- превозвач и кл.24- получател, подписани и подпечатани. Представените транспортни документи са редовни от външна страна и като такива се ползват с материална доказателствена сила по отношение на условията за транспорта. Жалбоподателят е представил, както изискуемите по ППЗДДС документи за доставката, така и документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка-Гърция. Видно от заключението на ССЧЕ документите, въз основа на които са осчетоводени доставки от жалбоподателя към получателя, са както следва: копие на фактура; международна товарителница; потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, с което отговарят на изискванията на чл. 45 от ППЗДДС. Органите по приходите не оспорват реалността на доставките, извършени от предходните доставчици. Налице са доказателства и за заплащане на стоките, предмет на процесните ВОД от получателя на „П. Д. Т.“ –ЕООД. В случая жалбоподателят е представил транспортен документ – ЧМР, писмени потвърждения, доказателства за платени пътни такси в Гърция, а органите по приходите са получили официална информация, че на датите, посочени в ЧМР, МПС са се движили по посока Гърция.

Предвид горното, съдът намира, че органите по приходите необосновано са начислили като дължим данък върху добавената стойност, общо в размер на 4023.14 по ВОД, извършени по фактури, издадени от жалбоподателя към

„AUTOPARTS VOLOS“ LTD, както и е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 83 лв., издадена превозвача „КТМ Транспорт“ ЕООД, тъй като не били налице предпоставките на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС.

По отношение на установяванията на ревизиращия екип, приети дословно в мотивите и изводите на РА, с които е отказано право на данъчен кредит по фактура №[ЕИК]/26.01.2022 г. с данъчна основа в размер на 749.17 лв., начислен ДДС в размер на 149.83 лв. и предмет на доставка – „абсорбатор“, издадена от „Миле център макс груп“ ЕООД, съдът счита същото за немотивирано, доколкото е посочено единствено, че „предметът на доставката по цитираната фактура не е свързана с икономическата дейност на лицето, поради което не са налице условията за упражняване на данъчен кредит, предвид ограниченията на чл.70, ал.1, т.2 ЗДДС.“ Видно от установяванията на ревизиращия екип, съдържащи се в РД, дейността на жалбоподателя е търговия с авточасти и стоки за бита. От така изложените формални мотиви не става ясно въз основа на които точно доказателства или обосновани съмнения, ревизиращият орган е достигнал до извод, че доставката на „абсорбатор“ не е свързана с икономическата дейност на дружеството жалбоподател, чиято дейност включва и търговия със стоки за бита.

С оглед гореизложеното, РА следва да бъде отменен в оспорената му част.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил доказателства за разноски в общ размер на 820.00 лева, платени за изготвяне на допуснатата ССЧЕ /л.266 и л.464/, като не е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „П. Д. Т.“ –ЕООД – [населено място], Ревизионен акт №Р-2222 1122 1002390-091-001/29.03.2023 г, издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и А. Г. Ч. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 950/11.07.2023 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Д "ОДОП"/ С., в частта с установените резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.03.2022 г., произтичащ от допълнително начислен данък добавена стойност в общ размер на 4023.14 лв. по декларирани вътреобщностни доставки и непризнат данъчен кредит по фактури за м.01.2022 г. и м.03.2022 г. в общ размер на 232.83 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „П. Д. Т.“ –ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Д., сумата от 820.00 /осемстотин и двадесет/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: